

zarządzi urząd marynarki handlowej, o ile wynik pomiaru okaże się zgodnym ze świadectwem pomiarowym.

Art. 28. W razie przekroczenia przepisów art. 8 — 17, opłaty za pomiar wymierza się w wysokości podwójnej.

W razie zarządzenia przez urząd marynarki handlowej, stosownie do art. 16, przymusowego odebrania świadectwa pomiarowego opłaty za pomiar i wystawienie świadectwa wymierza się w wysokości dziesięciokrotnej.

Rozdział V.

Przepisy końcowe.

Art. 29. Z chwilą wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązującą rozporządzenie o pomiarze statków morskich z dnia 1 marca 1895 r. (Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej z r. 1895, str. 161) wraz z późniejszymi jego uzupełnieniami.

Art. 30. Rozporządzenie wykonawcze określi termin, w którym należy dokonać wymiany dotychczasowych dokumentów wymiarowych na nowe świadectwa pomiarowe, oraz ustali czas, w którym dawne dokumenty wymiarowe utracą moc.

Art. 31. Wykonanie rozporządzenia niniejszego należy do Ministra Przemysłu i Handlu.

Przepisy wykonawcze obejmą również szczególne postanowienia co do zasad obliczania pojemności statku, wyłączania i potrącania pomieszczeń z ogólnej pojemności statku brutto i netto, sposobów pomiaru, środków sprawdzenia tożsamości statku, przyrządów pomiarowych, ich przechowania i kontrolowania.

Art. 32. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

423.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 17 maja 1927 r.

o zatwierdzeniu umowy zawartej między Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem w sprawie wzajemnego wykonywania orzeczeń sądowych, podpisanej w Gdańsku w dniu 28 listopada 1925 r.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Zatwierdza się umowę zawartą pomiędzy Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem w sprawie wzajemnego wykonywania orzeczeń sądowych, podpisaną w Gdańsku w dniu 28 listopada 1925 r.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia oraz umowy powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

424.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 21 maja 1927 r.

uzupełniające przepisy o warunkowym zawieszeniu wykonania kary na obszarze mocy obowiązującej ustawy postępowania karnego z dnia 23 maja 1873 r.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustawa z dnia 10 czerwca 1926 r. o warunkowym zawieszeniu wykonania kary na obszarze mocy obowiązującej ustawy postępowania karnego z dnia 23 maja 1873 r. (Dz. U. R. P. № 61, poz. 354) ulega następującym zmianom:

1) W ustępie trzecim art. 7 dodaje się zdanie następujące: „Zeznania świadków i biegłych już prze-

sluchanych będą odczytane; dowód należy jednak powtórzyć, jeśli tego zażąda sędzia, który w wyroku waniu nie brał udziału”.

2) Wprowadza się art. 7 a) w brzmieniu następującym:

„Wniosek o warunkowe zawieszenie wykonania kary można przedstawić najpóźniej przed uprawomocnieniem się orzeczenia skazującego, wniosek o warunkowe zawieszenie wykonania kary aresztu zastępczego na wypadek nieściągalności grzywny — najpóźniej w terminie wyznaczonym do dobrowolnego jej zapłacenia.

Wniosek, złożony w terminie, odracza wykonanie kary. Sąd odrzuca wniosek spóźniony; zaskarżenie uchwały nie wstrzymuje wykonania kary.

Sąd nie wyda orzeczenia, zawieszającego z urzędu wykonanie kary, a wniosek złożony w tym przedmiocie odrzuci, jeśli oskarżony lub skazany zbiegł, ukrywa się lub miejsce jego pobytu jest nieznane; zaskarżenie uchwały nie odracza wykonania kary”.

3) Zdanie pierwsze art. 14 otrzymuje brzmienie następujące:

„Przepisy niniejszej ustawy należy stosować odpowiednio na wniosek lub z urzędu także w wypadkach, w których wykonania kary, orzeczonej przed dniem 15 lipca 1926 r., choćby prawomocnie, jeszcze nie rozpoczęto”.

Art. 2. W art. 6 punk. 4 ustawy z 21 października 1919 r. o postępowaniu uproszczonym w sprawach o zbrodnie i występki na ziemiach b. zaboru austriackiego (Dz. U. R. P. № 87, poz. 473) dodaje się ustęp trzeci w brzmieniu następującym:

„Zlecenie przeprowadzenia rozprawy i wydania rozstrzygnięcia obejmuje także należące do pierwszej instancji rozpatrzenie sprawy o warunkowe zawieszenie wykonania kary. Po wyroku sprawę o warunkowe zawieszenie wykonania kary rozpoznaje ten sędzia sądu powiatowego, który wyrok wydał, a jeśli już nie wchodzi w skład danego sądu powiatowego, inny sędzia tegoż sądu. Wniosek spóźniony odrzuca jednak sędzia orzekający sądu okręgowego, jeśli akta sprawy nie znajdują się w sądzie powiatowym”.

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
Minister Skarbu: *G. Czechowicz*
Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*
Minister Komunikacji: *Romocki*
Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*
Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*
Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

425.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 30 maja 1927 r.

o dalszem przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej.

Na podstawie art. 7 litera a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin mocy obowiązującej rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej (Dz. U. R. P. № 4, poz. 22) przedłuża się dalej do dnia 31 sierpnia 1927 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1927 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 29 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 31, poz. 278).

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

426.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 11 marca 1927 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 25 czerwca 1919 r. o wyborach do tymczasowych rad miejskich (Dz. Urz. Zarz. Cyw. Z. W. № 7, poz. 44) na niektóre gminy miejskie województwa wołyńskiego.

Na mocy art. 1 rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 25 czerwca 1919 r. o wyborach do tymczasowych rad miejskich (Dz. Urz. Z. C. Z. W. № 7, poz. 44) zarządzam co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 25 czerwca 1919 r. o wyborach do tymczasowych rad miejskich (Dz. Urz. Z. C. Z. W. № 7, poz. 44) rozciąga się na następujące gminy miejskie województwa wołyńskiego: Beresteczko, Bereźno, Dubno, Horochów, Korzec, Kostopol, Krzemieniec, Luboml, Ołykę, Ostróg, Rażdziwiłów, Ratno, Rożyszcze, Uściług i Zdołbunów.